

Sygn. akt VI GC 1056/17/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: -----

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2017 r. w Tychach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa:

P. R.

przeciwko:

Przedsiębiorstwu Produkcyjno-Usługowemu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O.

o zapłatę

1) zasądza od pozwanej Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. na rzecz powoda P. R. kwotę 9 008,23 zł (dziewięć tysięcy osiem złotych dwadzieścia trzy grosze) z odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia 19 maja 2017 r. do dnia zapłaty;

2) zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2 287,61 zł (dwa tysiące dwieście osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 170,61 zł (sto siedemdziesiąt złotych sześćdziesiąt jeden groszy) na podstawie art. 10 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych.

SSR Jolanta Brzęk

Z/:

1) Odnotować w rep.

2) ,Odpis wyroku doręczyć:

- pełnomocnikowi powoda z pouczeniem o apelacji;

- pozwanym z pouczeniem o apelacji,

3) K.. 21 dni lub z wpływem.

Sygn. akt VI GC 1056/17/3

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 19 maja 2017 r. (data stempla pocztowego) wniesionym przeciwko Przedsiębiorstwu Produkcyjno-Usługowemu (...) sp. z o.o. w O. powód P. R. wniósł o zasądzenie kwoty 9 008,23 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 19 maja 2017 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów postępowania w tym kwoty 170,61 zł będącej równoważnością kwoty 40 euro tytułem rekompensaty za koszty uzyskania należności.

W uzasadnieniu powód wskazał, że zawarł z pozwaną umowę o wykonanie usług sprzętowych z użyciem żurawia, za co pozwany miał otrzymać wynagrodzenie w kwocie 12 964 zł. W związku z wykonaniem w/w usług została wystawiona faktura VAT nr (...) z terminem płatności na 15 listopada 2015 r. Świadczenie zostało przez pozwaną spełnione częściowo, gdyż pozwana uiszczyła na rzecz powoda dnia 15 listopada 2015 r. jedynie kwotę 5 000 zł. Faktura nie została zwrócona ani w żaden sposób zakwestionowana przez pozwaną. Powód podniósł, że dochodzone roszczenie było poprzedzone zawezwaniem od próby ugodowej, jednak do zawarcia ugody nie doszło. Powód wskazał również, że na roszczenie dochodzone pozwem, składa się należność główna w kwocie 7 965 zł oraz skapitalizowane odsetki odpowiednio od kwoty 12 964 zł za okres od 16 listopada 2015 r. do dnia 16 czerwca 2016 r. oraz od kwoty 7 965 zł za okres od 17 czerwca 2016 r. do 8 maja 2017 r.

W dniu 19 czerwca 2017 roku Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy wydał w sprawie VI GNc 1127/17 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwana Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowemu (...) sp. z o.o. w O. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości oraz wnosząc o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwana potwierdziła, że powód wykonał usługę sprzętową dźwigiem – żurawiem oraz, że pozwana dokonała częściowej zapłaty kwoty 5 000 zł tytułem wstawionej przez powoda faktury VAT nr (...). Pozwana podniosła natomiast, że opóźnienie powoda w dostawie na budowę dźwigu, spowodowało duże problemy techniczne skutkujące opóźnieniem w pracach pozwanej na budowie. W konsekwencji powyższego inwestor (...) S.A. wystosował do pozwanej pismo z dnia 23 grudnia 2015 r. z zarzutem naliczenia kary umownej w łącznej kwocie 875 000 zł. Pozwana wskazała, że część naliczonych przez inwestora kar obciąża powoda na zasadzie regresu.

Ponieważ żadna ze stron w pierwszym piśmie nie wносиła o wyznaczenie rozprawy w sprawie, zgodnie z treścią art. 148¹ k.p.c. Sąd wydał wyrok na posiedzeniu niejawnym.

Sąd ustalił, co następuje:

Strony zawarł umowę, przedmiotem której było wykonanie usługi sprzętowej dźwigiem żurawiem, ustalając wynagrodzenie w wysokości 12 964 zł. Powód wykonał na rzecz pozwanej w/w usługę.

Okoliczności bezsporne.

W dniu 16 października 2015 r. powód wystawił na rzecz Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowemu (...) sp. z o.o. w O. fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 12 964,20 zł z terminem płatności na 15 listopada 2015 r. Dnia 6 listopada 2016 r. pozwana dokonała zapłaty na rzecz powoda kwoty 5 000 zł tytułem należności wynikającej z faktury. W dniu 4 listopada 2016 r. pełnomocnik powoda wniósł o zawezwanie do próby ugodowej

Dowód: faktura VAT (k. 11), potwierdzenie przelewu (k. 20), kopia wniosku do próby ugodowej (k.17-19).

Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne oparto na dowodach z dokumentów nie kwestionowanych przez strony postępowania, zarówno co do ich treści jak i autentyczności.

Sąd oddalił wnioski dowodowe o przesłuchanie stron oraz o przesłuchanie świadków albowiem dowody te nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie oraz zmierzały do przedłużenia postępowania w sprawie wobec niezaprzeczania zawarcia umowy oraz jej wartości.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda okazało się w pełni uzasadnione.

Spór stron powstał w oparciu o zawartą umowę, przedmiotem której było wykonanie usługi sprzętowej dźwigiem żurawiem.

Powód wskazał, że wykonał na rzecz pozwanej w/w usługę i na tej podstawie domagał się zapłaty z wystawionej faktury VAT.

W treści sprzeciwu pozwana przyznała, że powód wykonał usługę sprzętową dźwigiem żurawiem podnosząc, że opóźnienie powoda w dostawie na budowę dźwigu spowodowało opóźnienie w pracach pozwanej, skutkujące naliczeniem przez inwestora kary umownej. Pozwana podniosła, że część naliczonych kara umownych przez inwestora obciąża powoda na zasadzie regresu.

Zgodnie z art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

W myśl art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie.

W związku z powyższym należy uznać, że w rozpoznawanej sprawie strony zawarły umowę o świadczenie usług w rozumieniu art. 750 k.c. w zw. z art. 734 k.c. Umowy, do których stosuje się uregulowanie zawarte w art. 750 k.c., są umowami nienazwanymi. Charakteryzują się tym, że ich przedmiotem jest świadczenie usług, przy czym umowa taka może dotyczyć dokonania jednej usługi, większej - określonej liczby usług, bądź też dotyczyć stałego świadczenia usług określonego rodzaju. Umowy takie mogą mieć charakter odpłatny bądź nieodpłatny i są umowami konsensualnymi. Ich stronami mogą być wszelkie podmioty prawa cywilnego, a więc osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne niebędące osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną. Mogą należeć do kategorii umów handlowych, gdy przynajmniej jedna strona występuje w takiej umowie w charakterze przedsiębiorcy. Takimi umowami będą umowy o świadczenie usług zawierane z podmiotami świadczącymi je w zakresie swojej działalności gospodarczej lub zawodowej. Mogą też być zawierane z udziałem konsumentów. Ich stroną mogą być również inne podmioty występujące w obrocie, w szczególności osoby prawne czy jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 33¹ § 1 k.c., nieprowadzące działalności gospodarczej.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na stronie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Uwzględniając treść art. 6 k.c. trzeba stwierdzić, że do osoby występującej z pozwem należy udowodnienie faktów pozytywnych, które stanowią podstawę powództwa, gdyż z faktów tych wywodzi ona swoje prawo. Do przeciwnika natomiast należy wykazanie okoliczności niweczących to prawo lub uniemożliwiających jego powstanie (OSNP 1998/18/537). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.) (OSNC 1997/6-7/76 Przegląd Sądowy 2001/4/81). Innymi słowy na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, a na stronie pozwanej obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wnioski o oddalenie powództwa.

W niniejszym postępowaniu kwestią bezsporną było, iż strony zawarły umowę, przedmiotem której było wykonanie usług sprzętowych żurawiem oraz, że powód wykonał na rzecz pozwanej w/w usługę. Powód szczegółowo wyliczył części składowe swego żądania. Składa się na nie reszta nieuregulowanej kwoty faktury oraz kwoty skapitalizowanych odsetek od spóźnionej płatności oraz od reszty kwoty do zapłaty. Pozwana przyznała, że uiszcza na poczet wystawionej faktury kwotę 5 000 zł.

Pozwana jako okoliczność uzasadniająca oddalenie powództwa wskazała jedynie, że powód spóźnił się z wykonaniem umowy. Stwierdziła, że opóźnienie powoda w dostawie na budowę żurawia, doprowadziło do naliczenia kary

umownej przez inwestora, która to obciąża powoda na zasadzie regresu. Pozwana jednak w niniejszym postępowaniu nie podniosła zarzutu potrącenia, nie wskazała też żadnego dowodu na okoliczność naliczenia kar umownych. Nie wykazała przedstawionym materiałem dowodnym, że ewentualnie naliczona kara umowna miała związek z zachowaniem powoda.

Wobec powyższego w niniejszej sprawie strona powodowa sprostowała ciężarowi wykazania faktów uzasadniających roszczenie powoda. Natomiast strona pozwana w toku procesu nie wykazała okoliczności uzasadniających jej wnioski o oddalenie powództwa. Okoliczność opóźnienia w dostarczeniu żurawia nie ma znaczenia dla meritum sprawy. Fakt naliczenia kar umownych na pozwanego nie ma związku ze sprawą, jeżeli brak dowodu na jej naliczenie oraz na podstawę do jej naliczenia. Podkreślić należy, że przed wytoczeniem powództwa pozwana spółka nie kwestionowała z wymienionych powodów roszczenia stwierdzonego fakturą, a nawet uregulowała jej część. Należy przy tym wskazać, że pozwana swoich roszczeń z tytułu regresu wobec powoda może dochodzić w oddzielnym postępowaniu.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych z dnia 8 marca 2013 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 684) w transakcjach handlowych - z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny - wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki - wierzyciel spełnił swoje świadczenie oraz wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie. Ze względu na treść art. 10 ust. 1 i 2 tej ustawy należy kwotę tę zrównać z żądaniem kosztów. Z tego powodu doliczoną należną powodowi kwotę kosztów powiększono o równowartość 40 euro.

Mając powyższe na uwadze w punkcie 1 wyroku zasądzono na rzecz powódki kwotę 9 008,23 zł z odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia 19 maja 2017 r. do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. , zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony w obu połączonych sprawach (koszty procesu). Na łączną kwotę kosztów postępowania powódki złożyły się kwota 300,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictw, 1 800,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z §2 pkt. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.) oraz kwota 170,61 zł na podstawie art. 10 ustawy terminach zapłaty w transakcjach handlowych co daje łącznie kwotę 2 287,61 zł.

SSR Jolanta Brzęk